

GALERIJA UMJETNINA "BRANISLAV DEŠKOVIĆ"

IZVJEŠĆE O RADU ZA 2019. GODINU

1. SKUPLJANJE GRAĐE

1.3. Darovanje

Povodom izložbe Danijela Srdareva održane u Galeriji umjetnina *Branislav Dešković* od 22. lipnja do 3. srpnja 2019., u suradnji s Festivalom Imena, Danijel Srdarev poklonio je Galeriji sliku *Beskonačno* iz ciklusa *Metamorfoze iz vrta*, dimenzija 111,5 cm x 95 cm u tehnici akrilika na platnu, 2015.g.

Povodom retrospektivne izložbe Velebita Restovića održane u Galeriji od 6. srpnja do 31. srpnja 2019., umjetnik je poklonio Galeriji sliku naziva *Eine Schlechte Krankenschwester* iz 1985. godine dimenzija 100 cm x 140 cm u tehnici ulja na kartonu/lesonitu.

Povodom izložbe Joška Eterovića održane u Galeriji od 3. kolovoza do 11. listopada 2019., umjetnik je poklonio Galeriji jednu sliku naziva *Sol invictus* iz 1987. godine dimenzija 145 cm x 145 cm u tehnici ulja na platnu i 4 grafike dimenzija 70 cm x 70 cm.

2. ZAŠTITA

Prostorije Galerije redovito se čiste i provjetravaju, a izlošci otprašuju. Stručni djelatnici tvrtke Atesti i procjene d.o.o. obavili su pregled i ispitivanje vatrodojavnog sustava i električnih instalacija, a djelatnici tvrtke Tehnozavod Marušić d.o.o. pregled i ispitivanje sustava tehničke zaštite o čemu su sastavljeni zapisnici. Zbog urušavanja dijela dotrajale staklene stjenke ulaznih vrata manjeg izložbenog prostora (aneksa) u dvorištu galerije, hitno je izvedeno privremeno rješenje – vratnica od pleksiglasa, dok se ne stvore uvjeti za izradu potpuno nove staklene stjenke što podrazumijeva opsežnije radove koji osim staklarskih uključuju kamenarske i drvodjeljske radove. Zbog neadekvatnog javnog sustava odvodnje otpadnih voda uslijed jačih kiša u više je navrata došlo do prelijevanja vode iz sanitarnog čvora galerije i poplave prizemlja. Radi saniranja posljedica i ponovnog uspostavljanja

prikladnih mikroklimatskih uvjeta nabavljena su dva uređaja za odvlaživanje. Radi se o problematici za čije je dugoročno rješavanje neophodna izrada projekta sanacije od strane Vodovoda Brač.

Tijekom ožujka 2019. godine kustos Tino Vuković organizirao je depo gdje je uskladišten dio fundusa Galerije umjetnina *Branislav Dešković*. Umjetnine su na taj način adekvatno zaštićene, posložene, sortirane i numerirane.

U prosincu 2019. godine Filip Rogošić, voditelj specijalističkog usmjerenja Konzervacije-restauracije Umjetničke Akademije Sveučilišta u Splitu obavio je terenski pregled skulptura iz fundusa Galerije i započeo s izradom elaborata s prijedlogom konzervatorsko-restauratorskih radova. Uz opis zatečenog stanja popraćen fotografijama izrađuju se smjernice za konzervatorsko-restauratorske zahvate, pohranu ili izlaganje predmeta nakon zahvata te lista prioriteta izvršenja potrebnih zahvata.

Kupljen je interaktivni monitor u cilju osuvremenjivanja prezentacije galerijskih sadržaja i aktivnog uključivanja posjetitelja u upoznavanje cjelokupnog galerijskog fundusa. Planira se izrada multimedijalne aplikacije koja će se ovdje prezentirati.

3. DOKUMENTACIJA

3.1. Inventarna knjiga

Inventarna knjiga, koja se vodi u računalnom programu M++, trenutačno sadržava 452 jedinice

6. STRUČNI RAD

6.3. Revizija grade

Sukladno odredbama iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije o muzejskoj građi (NN 108/02.), odlukom ravnateljice Centra za kulturu Brač Jasne Damjanović, u ožujku je obavljena revizija cjelokupnog fundusa Galerije.

6.7. Publicistička djelatnost stručnih djelatnika

Tekstovi kustosa voditelja Galerije Tina Vukovića objavljeni su u deplijanima izložbi Danijela Srdareva, Velebita Restovića i Velibora Mačukatina te katalogu izložbe Joška Eterovića.

9. IZLOŽBENA DJELATNOST

Galerija je organizirala izložbeni ciklus *Ljetne izložbe u Galeriji umjetnina "Branislav Dešković"*. Uz izložbe pripremljeni su katalogi, pozivnice i plakati.

Izložba slika Danijela Srdareva

Mjesto održavanja i prostor: Galerija umjetnina *Branislav Dešković*, Bol

Vrijeme trajanja: 22. lipnja – 3. srpnja 2018.

Autor stručne koncepcije: Tino Vuković

Autori likovnog postava: Danijel Srdarev, Tino Vuković

Autor predgovora: Tino Vuković

Opseg (broj eksponata): 8

Vrsta: umjetnička, samostalna, pokretna

Tema: Predstavljanja slika i kolaža iz nekoliko autorovih ciklusa zaodjenutih u animalnu tematiku.

Izložba je otvorena prvog dana desetog međunarodnog Festivala kulture *Imena* autorice i producentice Maje Duke, u sklopu programa *Deset za deset*.

O autoru: Danijel Srdarev, akademski slikar i grafičar, rođen je u Šibeniku 1981. godine. Diplomirao je 2007. god. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Zlatka Kesera. Dobitnik je *Rektorove nagrade* Sveučilišta u Zagrebu, zatim: *Gold G*, *Graphis Gold Award*, USA, *How Poster Design Awards*, USA, *The Undiscover Letter*, ADC Young Guns, Moleskine and Lettera 27, Art Directors Club, New York, USA, *100 WINERS*, Step annual design, USA, jedne od tri jednakovrijedne nagrade na 46. Zagrebačkom salonu te brojnih drugih nagrada i priznanja za svoj rad. Godine 2004. počašćen je pozivom JBBY-a (Japanese Board on Books for Young People) za sudjelovanje na četiri izložbe u Japanu u kategoriji *Excellent artist*. Realizirao je desetak samostalnih izložbi. Sudjelovao je na više od pedeset skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu (New York, Tokyo, Amsterdam, Den Haag, Bologna, Leipzig, Bratislava, Bruxelles, Maribor...). Objavljeno mu je jedanaest ilustriranih knjiga za

djecu, a njegove ilustracije se nalaze u brojnim publikacijama. Surađivao je u realizaciji kazališnih predstava redateljice Mateje Koležnik i redatelja Renea Medveška. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU) i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU). Radovi mu se nalaze u hrvatskim i svjetskim umjetničkim zbirkama.

O izložbi riječima kustosa Tino Vukovića, *Jedna drugačija realnost*:

Danijel Srdarev iznimno je plodan umjetnik, osebujnog i prepoznatljivog rukopisa. Primarno određen slikarskom provenijencijom, uspješno je transponirao sve blagodati svoje profesije na različite umjetničke medije te druge kreativne interese bliske likovnosti. Slikarstvo Danijela Srdareva nikoga ne ostavlja ravnodušnim. Možda će nam u prvi mah pažnju najviše zaokupiti njegovi dominantni animalni motivi, rađeni sugestivnim potezima kista. Životinje su kontinuirano prisutne u stvaralaštvu ovog umjetnika i često su okosnica na kojoj razrađuje i gradi svoj slikarski duktus. Nisu to samo životinje s ovdašnjih prostora – šuma, livada i pašnjaka; Danijel s njima putuje u egzotične dijelove svijeta, vlažne tropske prašume, suhe predjele savane, a ponekad odlazi i u bajkovita snoviđenja tražeći mitska stvorenja u nama bližoj Veneciji. Iako, prilikom odabira motiva, umjetnik polazi od ideje arhetipa, rezultat njegovog rada bitno je drugačiji. Njegove slike, neovisno o prikazu, uvlače nas u dubinu svoje materije, odražavajući izrazit karakter i tankočutnu emociju svojega tvorca. Shodno animalnoj tematici i biljke su zastupljene u Danijelovoj ikonografiji, gdje ih češće nalazimo kao lajtmotiv. Osim flore i faune unutar umjetnikovog ludičkog simulakruma, svoj odjek nalaze i vedute poznatih gradova, zagonetni likovi te različiti predmeti. Teško je zapravo sažeti Danijelovo oblikovno polje interesa jer se njegov rad neprestano razvija i transformira svakim novim podvigom. Prepoznatljivu konstantu čini slikarski senzibilitet naklonjen mediju grafike, unutar kojeg prevladavaju smjene crne i bijele. Crtežu pridaje jednaku važnost – osobito liniji, koja neopterećeno vijuga formatom slike, umnaža se, rastače, a ponekad je i potpuno autonomna spram subjekta koji opisuje. Danijel nam ne nudi savršenu iluziju prikaza, njegovi motivi bivaju ponegdje apstrahirani, isprepleteni ili nedorečeni. Ipak, ovaj umjetnik nudi nam mnogo više. Uči nas spoznati samu iluziju i proniknuti u poetiku stvaranja jedne drugačije realnosti – one likovne.

Izložbom u Galeriji umjetnina „Branislav Dešković“, Danijel Srdarev predstavlja nam dio raznorodnog bogatstva animalnih motiva, proizašlih iz nekoliko tematskih cjelina. Pojedine činjenice vezane za ovu izložbu možda će nam se činiti kao zagonetno određenje sudbine ili pak sretan splet okolnosti. Kako bilo, ovaj slikar je uistinu našao okruženje u kojemu je ponajbolje shvaćen njegov umjetnički svjetonazor, nastanivši svoje životinje pod krov Galerije koja se već desetljećima diči skulpturama prvog hrvatskog animalista Branislava

Deškovića. Znakovito je nadalje spomenuti kako na izložbi imamo priliku vidjeti i radove iz ciklusa „Bestijarij venecijanskih kanala“ kao odgovor arhitekturi renesansno-barokne palače s venecijanskim utjecajima u kojoj je smješten galerijski stalni postav. Srdarev ništa ne prepušta slučaju pa je posebno za ovu priliku realizirao i dvije nove slike s motivima domaćih otočkih životinja – koze i magarca. Možemo kazati da umjetnik zaista pokazuje osjećaj za genius loci sredine u kojoj izlaže, formulirajući neke njezine posebnosti unutar svog specifičnog likovnog jezika. Na suptilan način u svoje stvaralaštvo unosi emocije i životne preokupacije, ali vjerojatno u njegove najintimnije radove spada recentna, posebna serija kolaža koju također možemo vidjeti na ovoj izložbi. Ove razigrane, spontane i nadasve intimne kolaže umjetnik je stvarao u kreativnom sazvučju sa svojom malešnom kćeri, nadovezujući svoj osviješteni slikarski nerv na njezin dječje nevini potez, pokazujući da je umjetnost neraskidiva od života i da samo najbolji putuju ovim putem.

Izložba Velebita Restovića

Mjesto održavanja i prostor: Galerija umjetnina *Branislav Dešković*, Bol

Vrijeme trajanja: 6. srpnja – 31. srpnja 2018.

Autori stručne koncepcije: Tino Vuković, Jasna Damjanović

Autori likovnog postava: Tino Vuković, Jasna Damjanović

Autor predgovora: Tino Vuković

Opseg (broj eksponata): 23

Vrsta: umjetnička, samostalna, pokretna

Tema: Retrospektivna izložba Velebita Restovića.

Korisnici: šira publika

O autoru: Velebit Restović (Split 1948.) diplomirao je slikarstvo na splitskoj Pedagoškoj akademiji u klasi Ante Kaštelančića. Apsolvirao je i Povijest umjetnosti na splitskom filozofskom fakultetu, ali ga je teška bolest s kojom se cijeli život bori omela da studij okonča. Uknjižio je ipak jedanaest samostalnih izložbi od 1972. godine, ali i nebrojene skupne. O njegovu radu pohvalno su pisali dr. Kruno Prijatelj, Tonči Petrasov Marović, Josip Depolo, Vinko Srhoj, Andro Filipić i drugi. Dobitnik je Pollockove nagrade (Krasner Foundation, New York) 2005. godine.

O izložbi riječima kustosa Tina Vukovića, *Strukture koje oblikuju naše živote*:

„Svaki čovjek je umjetnik, slobodno biće pozvano da sudjeluje u transformiranju i preoblikovanju uvjeta, mišljenja i struktura koje informiraju i oblikuju naše živote“ – Joseph Beuys.

Vjerujem da ćemo se složiti s konstatacijom kulturnog i utjecajnog Josepha Beuysa, za kojega naš slikar Velebit Restović gaji poseban intelektualni afinitet, da smo svi pozvani sudjelovati kao su-kreatori svijeta u kojem živimo. Kad su promjene u pitanju umjetnici su oduvijek bili među pokretačima i u teškim vremenima rasvjetljavali put plamtećom bakljom kreativnosti osluškujući neku bolju, drugačiju budućnost. Umjetnik Velebit Restović baš sve svoje životne aspiracije opetovano upravlja u neko drugačije sutra. Desetljeće nakon prvih svemirskih letova, stupanja čovjeka na Mjesec i početka neposrednog istraživanja svemira, umjetnik radi sliku Glava u kozmosu od koje se kasnije razvija serija mnogobrojnih radova inspiriranih upravo svemirom. Velebit ostavlja naš planet iza sebe kao malu svijetlu točku obasjanu suncem. Sedamdesetih godina fokus usmjerava na nepregledna prostranstva sastavljena od galaktika, praznog prostora i međuzvezdane tvari. Tamo gdje čovjek još nije stupio, što naš um još nije dokučio – ta bezimena područja naslućuje umjetnička misao. Unutar ovog ciklusa Restović svoje aspiracije podređuje nečemu većem i dalekosežnijem od jednog kratkog ljudskog vijeka počesto obilježenog nizom svakodnevnih trivijalnosti. Njegovi kozmosi odišu posebnom kontemplativnom energijom, staloženošću i mirom. Te slike su čudesne: nadrealistične po svojoj naraciji, a ipak realistične u svojoj intenciji. U njima se očituje slikarska tankoćutnost koja teži odmjerenosti kompozicije i jasnoći plohe gdje umjetnik suprotstavlja svoju verziju ukroćene i usmjerene pollockovske manire, pretvarajući obično prskanje bojom u filigransko umijeće. Sljedeća faza njegova stvaralaštva obilježena je glazbom. Početak osamdesetih iznjedrio je brojne buntovne bendove, glazbene pravce i vizualne podražaje. Uživajući aktualna zbivanja na području popularne kulture radi sliku znakovitog naziva Walking On The Moon preuzevši naslov pjesme grupe The Police. Iako nam taj naziv stvara flashback, Restović već stilski krajnje odlazi u nadrealizam kombinirajući figure i predmete s pozadinama koje su još uvijek nalik onima iz prošlog ciklusa. Važno je istaknuti kako na spomenutoj slici možemo vidjeti i njegov autoportret pribijen na krojački štafelaj, čime nam eksplicitno pokazuje svoju zatečenost novim, teškim i otegotnim životnim okolnostima. Pogled pun pitanja uperen prema egzosferi sada vuče i prizemljuje gravitacija. Odgovori bivaju sarkastično intonirani simboličkim i zanatski doradenim prikazima. Ova kraća faza možda nije slikaru najmilija, ali ne može poreći kako je za nju dobio mnogobrojne aklamacije struke. Traumatična iskustva dodatno podjarena zahuktavanjem nesretnih političkih prilika u zemlji Restovića će potaknuti na potpuno neočekivan zaokret prema njemačkom neoekspresionizmu. Silina nakupljenih emocija izaći će u osebujnom ciklusu portreta koji zrače svime samo ne ravnodušnošću. Žustrim potezima opisat će groteskna lica, prigušene krikove, očaj i ludilo. Divlji i ludički ples kista i gotovo

fizički obračun s platnom iznjedrit će neke od njegovih najupečatljivijih radova. „Osmijeh vremenu“ ironičan je i proročki naziv prvog takvog portreta nastalog 1984. godine. Osim nesmiljenih prikaza i pojava umjetnik je ponekad tražio i svoje uzdanike slikajući psihološke profile svojih supatnika, eminentnih povijesnih ličnosti: Velasqueza, Van Gogha, Josepha Beuysa i Tina Ujevića.

Početak novog tisućljeća Velebit kao da pronalazi smiraj. Negativne emocije transponirane su i razgrađene u osviještenim trenutcima ljepote čistog bivanja. Mijenjajući izričaj prepušta se rizicima, iznenađenjima i potpunoj apstrakciji. Nova serija radova pod nazivom „Kromosomi“ i dalje ostaje u domeni jednog većeg i dobro promišljenog umjetničkog koncepta. Restović pokazuje začudnu virtuoznost i u polju apstrakcije odlikovanu skladnom paletom komplementarnih tonova, te dinamičnim plesom linija i ploha. Najbolji dokaz da ovaj umjetnik smjelo jedri ovim područjem je izrazito vrijedna i njemu neočekivana Pollockova nagrada koju je primio 2005. godine upravo za ovaj ciklus. Nakon otprilike pedeset godina umjetničke karijere, čast nam je ugostiti Velebita Restovića u Galeriji umjetnina „Branislav Dešković“ na Braču, otoku na kojemu je proveo djetinjstvo u Nerežišćima, otkud je podrijetlom. Zadovoljstvo nam je prezentirati presjek njegova stvaralaštva retrospektivnom izložbom, sigurni da će biti prilogom dodatnoj valorizaciji ovog nepatvorenog umjetničkog opredjeljenja.

Stormtrooper, izložba Velibora Mačukatina

Mjesto održavanja i prostor: Galerija umjetnina *Branislav Dešković*, Bol

Vrijeme trajanja: 18. srpnja – 31. srpnja 2018.

Autor stručne koncepcije: Tino Vuković

Autori likovnog postava: Tino Vuković, Anja Planinčić

Autor predgovora: Tino Vuković

Opseg (broj eksponata): 9

Vrsta: umjetnička, samostalna, pokretna

Tema: Serija keramičkih skulptura nadahnutih *Stormtrooperom* – likom iz popularne filmske franšize *Ratovi zvijezda*.

Korisnici: šira publika

O autoru : Velibor Mačukatin rođen je 1974. godine u Zagrebu gdje je i diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti. Dobitnik je Rektorove nagrade u akademskoj godini 1998./99. za najbolji studentski rad za projekt skulptura u kamenu *Punta* i izlaganje na 6. trijenalu hrvatskog kiparstva u Gliptoteci HAZU. Dobitnik je kiparske nagrade 27. Salona

mladih 2004. u Zagrebu, bio je predstavnikom Republike Hrvatske u Cité internationale des Arts u Parizu 2013. godine, a nedavno je sudjelovao na rezidencijalnom projektu *De/Construction of an image*, Hafenkombinat u Leipzigu. Član je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU) i Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU). Autor je nekoliko skulptura u javnom prostoru te likovno-dizajnerskih rješenja za različite nagrade i priznanja.

O izložbi riječima kustosa Tino Vukovića, *Stormtrooper*:

Velibor Mačukatin u Galeriji umjetnina Branislav Dešković prije devet godina svojim je radom „Gospa od cukra“ kritizirao tadašnju političku zbilju, dok će nas ovom izložbom uvjeriti kako je kritičku oštricu zadržao do danas, povezujući pojmove iz naše stvarnosti s izmaštanim svijetom filma. Inspiriran Stormtrooperima ovog ljeta predstavlja nam se serijom pomno izrađenih keramičkih skulptura. „Stormtrooper“ je naziv za vojnika iz znanstveno-fantastičnog filmskog serijala „Ratovi zvijezda“ prepoznatljivog po jedinstvenom bijelom odijelu s pripadajućom zaštitnom kacigom. Serijal je osvanuo na ekranima krajem 70-ih, a do danas je stekao planetarnu slavu zauzevši kultno mjesto u industriji zabave. Mačukatin prisvaja karakterističan oblik Stormtrooper-ove kacige, izrađuje njezin glineni prototip i koristi ga kao predložak na kojem gradi svoju priču. Izvornome artefaktu masovne kulture pridodaje svojstvo znaka i ulogu skulpture. Metoda apropijacije u umjetnosti obilježila je 20. stoljeće, dok je eksplicitno afirmirana 60-ih godina, na vrhuncu Pop arta. Uistinu, ovaj Mačukatinov rad vuče ponajbolje aspiracije spomenutog umjetničkog pravca, ali je prezentacijski autonoman. Sam oblik kacige već je određen značenjem, a umjetnik koristi njenu površinu poput praznog slikarskog platna, aplicirajući na nju različite elemente. Opetovano se referira na popularnu kulturu, ne samo na filmsku industriju već cijeli niz različitih društvenih pojava. Mačukatin tako boja, urezuje, lijepi, oblači u krzno i kožu, ponekad i mijenja standardni postupak glaziranja keramike koristeći japansku Raku tehniku. Osim što upisuje i kreira nova značenja na zadanome predlošku, svojim kreativnim intervencijama modificira i sam prototip, ponekad do krajnjih granica prepoznatljivosti. Već nam je na prvi pogled jasno tko je glavni nositelj cjelokupne priče. – No, zašto baš Stormtrooper? Koga bi trebao predstavljati? Zašto je odabran baš ovaj sporedni lik, a ne jedan od karizmatičnih protagonista? Dakako, izbor ovog intergalaktičkog vojnika nije bio tek puki slučaj, a čak i onima koji su površno upoznati s filmom jasna je njegova karakterizacija. Namijenjena mu je uloga pokorne radilice koja izvršava naredbe, lišene bilo kakvog oblika individualizma. Ako želimo zagrebatu ispod površine ovog egzotičnog prikaza moramo uzeti u obzir i samu alegoriju filma. Umjetnik uzima kacigu kao simbol i metaforu

na kojoj razrađuje svoj kritički iskaz, transponira simbole i znakovlja raznorodnih kulturoloških i društvenih fenomena od onih pojedinačnih do općih, od lokalnih sve do njihovih globalnih manifestacija. Velibor Mačukatin je nesumnjivo veliki fan „Ratova zvijezda“, u njegovu se radu očituje i nota djetinje zaigranosti, bezazlenosti, humora i vedrine što ublažava težinu pristupa pojedinim ozbiljnijim temama unutar ovog izložbenog ciklusa. Koliko je zapravo uspješna ova filmska franšiza govori i podatak da je zaradom od prodanih popratnih sadržaja ušla u Guinnessovu knjigu rekorda kao najuspješnija u povijesti, a likovi iz serijala postali su brend na globalnom tržištu. Stoga ne čudi da su mnogi svjetski umjetnici već reinterpretirali ovu ikoničnu Stormtrooper-ovu kacigu ironizirajući kapitalistički duh vremena u kojem živimo. Ovom izložbom Mačukatin se nadovezuje i pridružuje aktualnim zbivanjima na svjetskoj umjetničkoj sceni odašiljući svoj glas u Neo pop artistsički eter.

Joško Eterović u Galeriji na otoku

Mjesto održavanja i prostor: Galerija umjetnina *Branislav Dešković*, Bol

Vrijeme trajanja: 3. kolovoza – 11. listopada 2018.

Autori stručne koncepcije: Branko Franceschi, Tino Vuković, Jasna Damjanović

Autori likovnog postava: Branko Franceschi, Tino Vuković, Jasna Damjanović

Autori predgovora: Branko Franceschi, Tino Vuković

Opseg (broj eksponata): 34

Vrsta: umjetnička, samostalna, pokretna

Tema: Retrospektivna izložba Joška Eterovića koja prikazuje krucijalne faze njegova stvaralaštva.

Korisnici: šira publika

O autoru: Joško Eterović rođen je 1943. godine u Splitu, a njegova priča o umjetničkom stvaralaštvu počinje još u roditeljskom domu na Braču u Pučišćima gdje je živio do četrnaeste godine kada seli u Rijeku. U studentsko doba odlazi u Zagreb, a 1969. u Pariz. Samostalno je počeo izlagati od 1970. godine. Izlagao je na brojnim izložbama u Hrvatskoj i Francuskoj te na stotinjak skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Eterović danas živi i radi na relaciji Rijeka – Zagreb – Pariz. Uglavnom stvara u ateljeu u Rijeci, u kući na Kantridi koju mnogi smatraju jednom od najljepših na Mediteranu. Tu, u dodiru s morem, nastaju njegove slike, skulpture, objekti, instalacije... umjetnost koja pršti energijom i beskrajnom radošću života. Njegova djela nalaze se u brojnim javnim i privatnim zbirkama.

O izložbi kustos Tino Vuković: *Za Joška Eterovića iskustva Mediterana, iskustva otočana, iskustva života u kamenu i od kamena, iskustva zidova i zidanja, iskustva o posebnosti obrade „stijene“ iz koje će niknuti kamenolom, i njegov „nered“ radi nekoliko blokova vrlo pomno obrađenih, i krasno poslaganih... bila su, i ostala, od trajnog i presudnog značaja. Sve što se je zbivalo poslije (upoznavanjem i drugih ambijenata) bilo je mjereno, s oduševljenjem ili rezervom, s ravnodušnošću ili „nedodirivanjem“, baš s metrikom njegovih bračkih (ponajviše) kamenorezačkih izvora...“ – Vladimir Bužančić. Korijene Eterovićeve stvaralaštva možemo pratiti još od njegova djetinjstva u Pučišćima na otoku Braču, mjestu gdje ritmički zvuk udaranja čekića o dlijeto odvaljuje pravokutne geometrijske forme iz same jezgre ovog divljeg i apstraktnog organskog pejzaža, a tradicija obrade kamena seže daleko u povijest. Ove zasade umjetnik će mnogo godina poslije eksplicitno afirmirati te čitave kompleksne serije radova podvući pod jednostavan nazivnik Kamenolom. Koliko god je zakriljeni mir otoka djelovao blagotvorno na njegovo djetinjstvo, moralo se krenuti dalje, prema onom finom plavetnom obrubu što budi znatiželju. Selidba u Rijeku, prilagodba novim okolnostima i nemir formativnih godina nagnali su ga da posloži prioritete i naposljetku se opredijeli isključivo za umjetnički poziv. Zaputivši se u zvjezdani Pariz postavio je visoke ciljeve, kao što će se poslije pokazati, za njega posve dostižne. U toj zahtjevnoj sredini, gdje prva izložba može značiti početak uspješnog puta ili pak potpunu propast, Eterović je svojim inovativnim, senzibilnim pristupom geometrijskoj apstrakciji uspio zavesti samouvjerenu publiku i otvoriti neka drugačija pitanja u toj domeni. Ovaj svijetli grad (La Ville-Lumiere), možemo reći i prosvjetiteljski, pokazao se kao idealna sredina za razvijanje Eterovićevih afiniteta. O njegovoj umjetnosti pisali su mnogi etablirani stručnjaci, počevši od slavne Catherine Millet, francuske likovne kritičarke i osnivačice uglednog časopisa za modernu i suvremenu umjetnost „Art press“, koja je među prvima zapazila i podržala rad našeg umjetnika na konkurentnoj i hektičnoj pariškoj sceni. Upravo na toj sceni Eterović je izlagao u društvu internacionalno poznatih umjetnika, a današnjih ikona avangarde i njezina nasljeđa kao što su Olivier Debre, Jean Dubuffet, Robert Malaval, Paul Mansouroff, Louise Nevelson, K. H. R. Sonerborg i mnogi drugi. Baš kao što je Pariz uvijek vjeran svome bonvivanu, čovjeku koji umije prepoznati i uživati sve njegove blagodati, tako je i Eterović dao specifičan obol tom probitačnom tijeku kolektivne svijesti donijevši dašak potentne energije Mediterana urbanoj metropoli. A svome Mediteranu Eterović se stalno vraća. Od početka 70-ih brinuo se o izgradnji obiteljske kuće u Poveljima odakle je njegova majka, a ondje je osposobio i dugo željeni atelje. Ovo zdanje, pravi biser modernističke arhitekture, bivalo je odgovarajućom kulisom njegovoj nesvakidašnjoj estetici i živopisnoj umjetničko-*

intelektualnoj sceni koju je okupljao. Na Braču je mnogo i vrijedno radio, kontemplirao, skicirao, eksperimentirao, ali i preispitivao vlastite stvaralačke principe. Tu su nastale prve slike-objekti, različiti eksponati slikani u akriliku i realizirani na drvu, juti i platnu, a s vremenom su u njegov likovni narativ ušli i neki drugi pomalo neočekivani materijali. Danas Eterović živi na relaciji Rijeka – Pariz, a uz bogatu inozemnu karijeru izlagao je u svim značajnijim hrvatskim galerijama i muzejima. Želja nam je da svojevrsnom retrospektivnom izložbom u Galeriji umjetnina Branislav Dešković vratimo ovog kozmopolita rodnome Braču i prikazemo krucijalne faze njegova stvaralaštva. Naš fundus posjeduje nekoliko Eterovićevih djela, a slika znakovitog naziva „Otok“, nastala 1984., plijeni pažnju pri samom ulazu u stalni galerijski postav i poziva u ovaj otočki hram umjetnosti. Naposljetku, ističemo misao profesora Vladimira Bužančića iz 70-ih kako na domaćoj i široj susjednoj sceni ne postoji pandan Eterovićevoj umjetnosti te da bi njegova djela trebalo shvatiti kao značajan doprinos praćenju i izučavanju suvremenih likovnih tendencija. Ova izjava vrijedi i danas, ne samo za stvaralaštvo već i za samog Joška Eterovića čijoj markantnoj osobnosti i životnoj energiji teško možemo pronaći pandan.

O izložbi kustos Branko Franceschi: Vedra raznolikost izbora radova i njihova postava na izložbi u dvije galerije prizemlja Galerije umjetnina Branislav Dešković s pogledima koji se otvaraju s bolske rive, doima se podešenom za hedonističko raspoloženje ljetne sezone i šarmantnom najavom nove programske smjernice ljudstvom malenog, ali zato dinamičnog Centra za kulturu otoka Brača. Plan je da se tijekom narednih godina izložbama nacionalno i internacionalno afirmiranih umjetnika kod lokalne i šire javnosti osvijesti uloga i značaj umjetnika povezanih s Bračom u strukturi suvremenog vizualnog stvaralaštva. Eterovićeva sposobnost generiranja vibrantnih kolorističkih kompozicija svakako je odličan izbor za početak jednog ambicioznog ciklusa izložbi. Ovaj, za hrvatsku umjetničku scenu netipičan umjetnik ima rijetku karizmu kojom u naklonosti ili nesklonosti tijekom pedeset godina dugačke karijere neprekidno intrigira stručnu publiku, dok poslovično tradicionalno nastrojenoj širokoj publici otvara mentalni horizont prema vizualnom izrazu koji hrabro graniči sa svime što je izbacuje iz zone komfora kao što su, na primjer, višestruke promjene već etabliranog vizualnog koda, odmaci prema egzotičnim nadahnućima i eksperimenti s materijalom i formom. Izložba je u nevelikim prostornim gabaritima galerija i u otklonu od krutog kustoskog pregleda koji bi favorizirao kronološku i/ili formalnu razvojnu liniju, držeći se subjektivnog osjećaja organizatora za dobru interakciju, uspjela reprezentativnim djelima publici predstaviti sve faze Eterovićeva rada. Izložba jasno odražava umjetnikovu posvećenost apstraktnom izrazu i generacijski tipičnu osobinu kontaminacije likovnih

disciplina, odnosno dosljedno prelijevanje slikarski utvrđenih formula na skulpture i uopće prostorne oblike, te u povratu izvjestan osjećaj za predmetnost samih slika koje su umjetnikov dominantan stvaralački medij. Po životopisu lako je odrediti bitan faktor koji će konstituirati Eterovićevu stvaralačku osobnost i njegovu posebnost unutar domaće produkcije u ključnim pitanjima oblikovanja i stvaralačkih standarda koje tijekom karijere dosljedno provodi i njeguje. Naime, Joško Eterović svoju je karijeru likovnog umjetnika započeo početkom sedamdesetih godina u Parizu, u jednoj od svjetskih umjetničkih prijestolnica koja je sukladno svom statusu puno zahtjevnija, ali, paradoksalno, i opuštenija od domicilne sredine. Dok se u središtu kulture joie de vivre formalno obrazovanje – za razliku od naše puritanske srednjoeuropske užtogljenosti – ne smatra presudnim preduvjetom uspješnog profesionalnog života, produkcijska razina stvaralaštva u sredini koja posjeduje razvijenu i utjecajnu strukturu umjetničkog tržišta postavlja izvedbene standarde koji su daleko iznad očekivanja naše sredine koja težište prosudbe još uvijek postavlja više na koncept i izraz, nego li na tehničku kvalitetu. Nije samo produkcijsko savršenstvo ono što Eterovića još uvijek izdvaja unutar matice domaćeg stvaralaštva. I dalje je riječ ponajprije o rezonantnom osjećaju životne energije i uživanja u stvaranju, koji se manifestiraju u evidentnom osjećaju za materijal izvedbe i u umijeću izvlačenja maksimuma njegovih optičkih i taktilnih svojstava pri realizaciji skladnog funkcioniranja cijele kompozicije. Eterovićeva sofisticiranost u žongliranju mnogostrukim razinama izraza koje naposljetku konstituiraju umjetničko djelo, u samom je vrhu domaće likovnosti. Prva Eterovićeva ambiciozna samostalna izložba u zagrebačkom Umjetničkom paviljonu 1978. godine, u trenutku kada je na pariškoj umjetničkoj sceni već bio afirmirani umjetnik kojega je pratila renomirana galerija Daniel Gervais, a na kojoj je predstavio živopisne slike i objekte zasnovane na apstraktnoj geometriji, domaću publiku i kritiku zatekla je nespremne i izazvala kontroverzne reakcije. Ako je njegov tadašnji likovni jezik domaćoj sredini bio stran i frivolan, još veće iznenađenje bila je egzotična morfologija koju je smjelo uveo u bogatu tradiciju domaće apstraktne umjetnosti izložbom u Gliptoteci HAZU-a 1983. godine. Tadašnja je publika do otvaranja izložbe vjerojatno smatrala da ništa nije ostalo nepokriveno u širokom rasponu slikarstva apstrakcije, od energičnih i hedonističkih koloratura apstraktnog ekspresionizma s jedne i kartezijsko mentalne geometrijske apstrakcije adekvatno zagasitog kolorita s druge strane spektra. Čak je i Šutejeva šarena vedrina više dugovala nasljeđu kalkulacije efektima kakve je inaugurirala optička umjetnosti, za razliku od intuitivnih kozmičkih vizija otvorene game boja koje Eterović kao da je razvio iz indijske, afričke ili aboridžinske tradicijske kulture. Ova rana otvorenost vizualnim kodovima različitih kultura kod Eterovića vjerojatno nije bila

programskom odrednicom, već je proistekla iz iskustva pariške sredine koja je zahvaljujući svojoj imperijalnoj prošlosti bila jedna od vodećih 'talionica' partikularnih nacionalnih kultura, što će u konačnici i rezultirati kurentnom globalnom kulturnom paradigmom. Za lokalni je diskurs ipak vjerojatno zanimljiviji pristup kojim je Eterović izgradio svoj odnos prema nasljeđu apstraktne umjetnosti. Naime, Eterović je apstraktnu umjetnost preuzeo od njenih začetnika koji su je kao lirsku, ekspresivnu ili konstruktivističku paradigmu nametnuli kao dominantan umjetnički obrazac 20. stoljeća, kao završen estetski konstrukt. Ovaj, po koncepciji rani postmodernistički postupak citiranja formalnog obrasca jednog u njegovoj suštini već zaključenog povijesnog stila, Eteroviću je otvorio prostor slobodne kreativnosti bez ideološke popudbine koja je ključno obilježavala sve moderne umjetničke pravce u njihovoj ambiciji nadilaženja povijesnih stilskih formula. Na ovim je osnovama postavljen Eterovićev stvaralački horizont, stoga je u svim svojim stvaralačkim fazama koje su slijedile – bilo onim koloristički intenzivnim u osamdesetim godinama, bilo onima fokusiranim na tektoniku kompozicije devedesetih, bilo recentne sklonosti monokromiji ili istraživanju efekata novih sintetičkih materijala – on posvećen nagonskoj potrebi da stvara i izražava se, odnosno komunicira s publikom kroz dijeljenje užitka u kreiranju i rekreiranju senzualnosti vizualnog iskustva. Ta jednostavna formula nit je koja povezuje različite vremenske razine stvaranja, različite formate, tehnike i medije predstavljene izložbom. Nije potrebno ništa više da bi se uživalo u Eterovićevom intuitivnom baždarenju prave mjere stvari, a svladavanje vještine prepuštanja percepciji sklada jednako je zahtjevno usmjerimo li pogled prema zvjezdanom nebu ili umjetničkom djelu koje uvjerljivo odražava kozmički poredak.

10. IZDAVAČKA DJELATNOST GALERIJE

10.1. Tiskovine

Tiskan je katalog izložbe Joška Eterovića (na hrvatskom i engleskom jeziku) *Joško Eterović u Galeriji na otoku / Joško Eterović in an Island Art Gallery*“) te plakat.

Tiskani su plakati i deplijani za izložbe Danijela Srdareva, Velebita Restovića i Velibora Mačuktina.

11. EDUKATIVNA DJELATNOST

11.1. Vodstva

Omogućeno je organizirano svakodnevno vodstvo za posjetitelje na hrvatskom i engleskom jeziku.

12. ODNOSI S JAVNOŠĆU (PR)

12.1. Objave u tiskanim i elektroničkim medijima

Leskur, Jasenka. Fešta kulture i gastronomije // Slobodna Dalmacija (Split, 22. lipnja 2019.), str. 29.

Ciklus ljetnih izložbi

- Izložba slika Danijela Srdareva

<https://www.bol.hr/vijesti-istaknuti-clanci/raspored-festivala-kulture-imena-2019-hr1306>, 13 lipnja 2019.

<https://slobodnadalmacija.hr/kultura/clanak/id/609989/tri-dana-rijeci-slike-i-zvuka-u-bolu-na-bracu-na-desetome-festivalu-kulture-39imena39>, 22. lipnja 2019.

<https://www.boljani.info/bolska-kronika-arhiv/2019/2019-vi/2019-vi-2>, 22 lipnja 2019.

<https://www.facebook.com/ImenaBol/posts/2310189639070492/>, 23. lipnja 2019.

<https://www.slobodnadalmacija.hr/kultura/clanak/id/610333/u-bolu-na-bracu-zavrсила-deseta-39imena39-festival-za-sva-osjetila>, 25. lipnja 2019.

<http://www.journal.hr/lifestyle/kultura/umjetnost-i-dizajn/danijel-srdarev-galerija-umjetnina-branislav-deskovic-u-bolu-na-bracu-srpanj-2019/>, 30. lipnja 2019.

<https://www.facebook.com/ImenaBol/posts/2310189639070492/>, 22. lipnja 2019.

- Izložba Velebita Restovića

<https://bracdanas.com/najave/velebit-restovic-izlaze-u-bolskoj-galeriji-branislav-deskovic/>, 6 srpnja 2019.

<https://www.bolinfo.hr/dogadaji/otvorenje-izlozbe-velebita-restovica/>, 6. srpnja 2019.

<https://bestofbrac.com/hr/brac-dogadjanja/otvorenje-izlozbe-velebita-restovica/>, 6. srpnja 2019.

<https://www.facebook.com/czkbrac/posts/461053181339881/>, 12. srpnja 2019.

- Izložba Velibora Mačukatina *Stormtrooper*:
<https://www.bolinfo.hr/kultura-skolstvo/2019/u-galeriji-branislav-deskovic-otvara-se-izlozba-akademskog-kipara-velibora-macukatina/>, 15. srpnja 2019.
<http://boljani.info/bolska-kronika-arhiv/2019/2019--vii/2019-vii-2>, 16. srpnja 2019.
<https://www.bol.hr/vijesti-istaknuti-clanci/otvorenje-izlozbe-velibora-macukatina-hr1330>, 17. srpnja 2019.
<https://bestofbrac.com/hr/brac-dogadjanja/velibor-macukatin-otvorenje-izbozbe/>, 17. srpnja 2019.
<https://m.slobodnadalmacija.hr/kultura/clanak/id/614274/od-trumpa-do-sado-mazo-galanterije-storm-trooper-je-znak-vremena-u-kojega-se-svi-mozemo-odjenuti>, 18. srpnja 2019.
<https://www.culturenet.hr/default.aspx?id=92256>, 18. srpnja 2019.
<https://bracdanas.com/najave/velibor-macukatin-izlaze-u-bolu-u-galeriji-branislav-deskovic/>, 18. srpnja 2019.
<https://www.facebook.com/events/galerija-de%C5%A1kovi%C4%87/storm-trooper-velibor-ma%C4%8Dukatin-%C5%A1uma/351737102181159/>, 18. srpnja 2019.
- Izložba *Joško Eterović u Galeriji na otoku*
<https://www.bol.hr/vijesti-istaknuti-clanci/izlozba-josko-eterovic-hr1345>, 1. kolovoza 2019.
<http://boljani.info/bolska-kronika-arhiv/2019/2019--viii>, 1. kolovoza 2019.
<https://www.bolinfo.hr/kultura-skolstvo/2019/izlozba-joska-eterovica-u-galeriji-umjetnina-branislav-deskovic/>, 2. kolovoza 2019.
<https://bracdanas.com/najave/josko-eterovic-izlaze-u-galeriji-branislav-deskovic/>, 2. kolovoza 2019.
<https://www.bolinfo.hr/dogadaji/izlozba-joska-eterovica/>, 3. kolovoza 2019.
<https://bestofbrac.com/brac-event/exhibition-josko-eterovic/>, 3. kolovoza 2019.

12.7. Ostalo

Dana 31. kolovoza 2019. u Galeriji je održana druga večer 3. festivala *Odvalimo se poezijom* u organizaciji književnice Sanje Baković, na kojoj se predstavila mlada pjesnikinja Mateja Jurčević, dobitnica Gorana za mlade pjesnike 2016. godine. Iste večeri u glavnom programu *Poetike otoka i Dioklecijanove palače* predstavile su se i nagrađivane hrvatske pjesnikinje Andriana Škunca i Gorana Benić.

14. UKUPAN BROJ POSJETITELJA

Galeriju umjetnina Branislava Deškovića posjetilo je 717 odraslih osoba, 76 djece i 345 posjetitelja s pravom besplatnih ulaznica (posjetitelji na otvorenju izložbi, novinari, muzejski djelatnici, sudionici radionica i sl.). U Galeriji je do kraja 2019. godine bio ukupno 1138 posjetitelja.

TIP POSJETITELJA	STALNI POSTAVI	POVREMENE IZLOŽBE	MUZEJSKE IZLOŽBE U DRUGIM SREDINAMA	IZDVOJENE ZBIRKE I LOKALITETI	UKUPNO STALNI POSTAV + IZLOŽBE	EDUKACIJSKI PROGRAMI	MANIFESTACIJE, OTVORENJA, PROMOCIJE, AKCIJE I DRUGI PROGRAMI	NOĆ MUZEJA	MEĐUNARODNI DAN MUZEJA	UKUPNO	UKUPAN BROJ POSJETITELJA
ODRASLI (pojedinačni posjet)	762	0	0	0	762	0	265	0	0	265	1.027
KARTA S POPUSTOM POJEDINAČNI POSJET (djeca, mladi, umirovljenici,...)	76	0	0	0	76	0	35	0	0	35	111
GRUPE – odrasli (broj osoba)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
GRUPE – predškolski uzrast (broj osoba)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
GRUPE – osnovna škola (broj osoba)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
GRUPE – srednja škola(broj osoba)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
GRUPE – studenti (broj osoba)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
OSOBE S POSEBNIM POTREBAMA (broj osoba)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
OBITELJSKA ULAZNICA (broj osoba)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
STRANI TURISTI (od ukupnog broja, pojedinačno i grupno)	620	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
BESPLATAN ULAZ (od ukupnog broja)	45	0	0	0	45	0	300	0	0	300	345
UKUPNO:	838	0	0	0	838	0	300	0	0	300	1.138

15. FINANCIJE

15.1. Izvori financiranja

- RH 0 %
- lokalna samouprava 90%
- vlastiti prihod 10%